Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38173
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

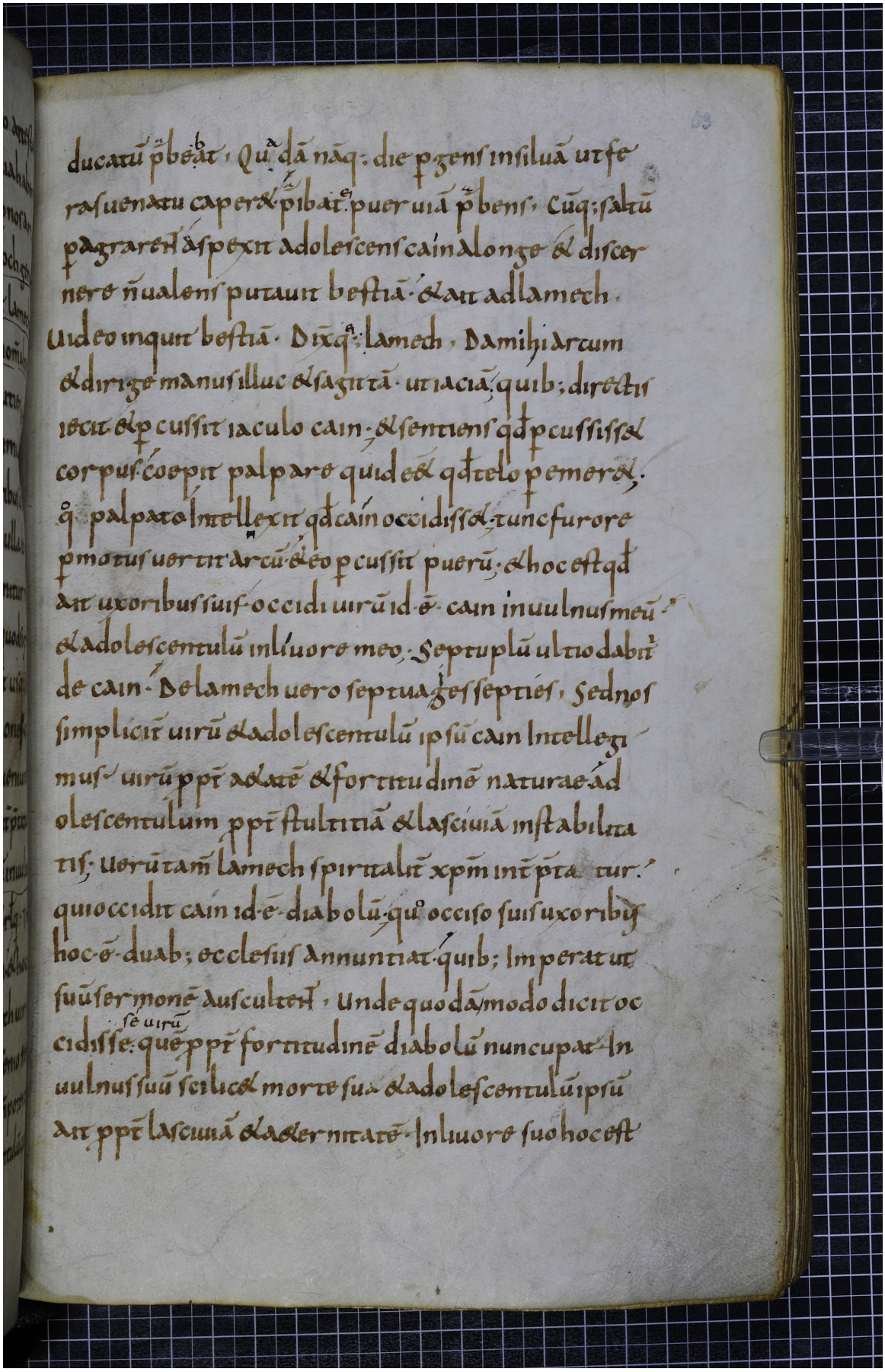

ducatū p̄ b̄eat. Qū dā nāq; die p̄gens in silua urfe
ras uenatu caperā pibat puer uiā p̄bens. Cūq; satu
p̄agraret aspexit adolescens cain alongo & discer
nere ñ ualens putauit bestiā. & ait ad lamech.
Uideo inquit bestiā. Dixq; lamech. Da mihi arcum
& dirige manus illuc & sagittā. ut iaciā quib; directus
iecit & p̄cussit iaculo cain. & sentiens qd p̄cussisset
corpus coepit palpare quid esset qd telo p̄emeret.
q̄ palpato intellexit qd cain occidisset. tunc furore
p̄motus uertit arcū & eo p̄cussit puerū. & hoc est qd
ait uxoribus suis occidi uirū in ē. cain in uulnus meū
& adolescentulū in liuore meo. Septuplū ultio dabit
de cain. De lamech uero septuagies septies. Sed nos
simplicit uirū & adolescentulū ipsū cain intellegi
mus. uirū p̄p̄ ad̄tē & fortitudinē naturae. ad
olescentulum p̄p̄ stultitiā & lasciuiā instabilita
tis. uerū tam lamech spiritalit xp̄m int̄pta tur.
quioccidit cain id ē diabolū. quo occiso sui uxoribus
hoc ē duab; ecclesiis annuntiat. quib; Imperat ut
suū sermonē ausculteñ. Unde quodā modo dicit oc
cidisse. se uirū quē p̄p̄ fortitudinē diabolū nuncupat. In
uulnus suū scilicet morte sua. & adolescentulū ipsū
ait p̄p̄ lasciuiā & aduersitatē. In liuore suo hoc est